

Hyvin taisi Suomen kansa
Kalevalan kankahilla
kaikki tangon taivutukset,
väännöt swingin, käännöt humpan,
valssin askelet vakaiset.
Ja kun miehet partasuiset
lauloi syntyjä syviä
kanteleitaan helkytellen,
tanssijoita tuo sytytti,
lähti lentoon nuoret nei'et
ohjaamina nuorukaisten,
kelpo miesten vietävinä,
kiitivät kuin hurmoksessa.

Yltyi laulu, soitto yltyi,
posket nuorilla paloivat,
jalat iski tanteretta,
uutta rytmiä hakivat.
Löytyi Suomen tanssin alku,
itu rytmistä sikesi,
kiiri maine maailmalle,
Espanjaankin saakka ehti.
Siellä tuo kalevanmitta,
taikarytmi Pohjolasta,
uuteen liitoon nuoret saattoi,
jalat laittoi liikkumahan,
kovin lattia kopisi.

Syntyi varhain siis flamenco
etäisessä Espanjassa
tästä rytmistä kivasta,
Suomen kansan laulamasta.

Jos on polvet Pohjan nuorten
jäykemmät kuin Espanjassa,
veressä on laulun rytmi,
rytmi vanha ja vetävä,
shamaanien synnyttämä
täällä Pohjolan perillä,
kaukaisilla kangasmailla.

Tanssi oiva on flamenco!